

Цвејанка Еленкова

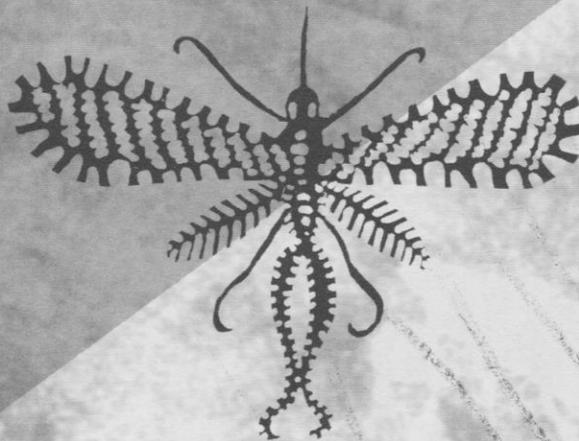
ШЕСТ ЦРНИХ ПЕСАМА

ИСКУШЕЊЕ

чланици оркестра из другог реда

Трубе на оргуљама са леве стране
Падају као коса са твоје леве
И не видиш ми лице са моје десне
Десна страна није видљива за публику
Ни за мене

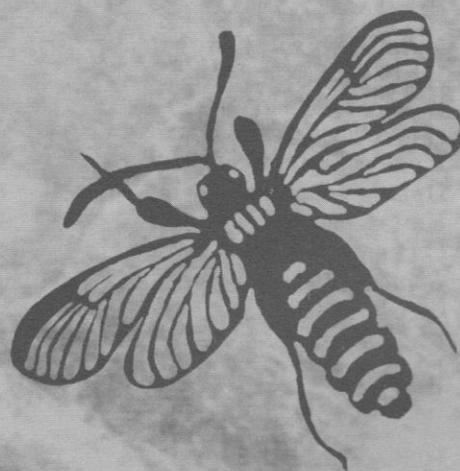
Чланица оркестра из другог реда са леве стране
Са којом чинимо јединствену велику групу
Иако нисмо разменили чак ни мисао
Свирала је за цео оркестар
Прекрива јој леђа жица за виолончело
Округле обрве бубњева
Троугласти шал са струнама харфе
И благо су јој раширена колена
Као кад држи невидљиво своје виолончело
Више ме изазива од тебе ове вечери
И мој бол се уштивава с оркестром

СА ДРУГЕ СТРАНЕ

Супротна обала реке беше потонула
 И једно дрво се жутело
 Остало без земље
 Почела сам да бацам дрвеће летве камење
 Да бих прешла реку
 Али река је односила све
 Па на крају узех један пањ и бацих га
 Као камичак
 Нисам очекивала да је река јача и од камења
 Увуче га
 Започех да правим прелаз
 Неколико метара ниже мој пањ се зауставио
 На средини реке
 Као да жели да ми покаже место
 Када сам бацила летву ка њему
 Летва је такође била однета
 На крају реших да загазим
 На супротној обали дрво ме је чекало
 Но корени му макар и голи беху дубоки
 И нисам могла да их ишчупам
 „Нема му спаса“, рекла сам себи
 И потрчах боса ка суседној пољани
 Тако нисам ни разумела како је могло да преживи
 Са друге стране

БОЉКА

Када држиш боцу и чуваш дах
 Који пролази изнад отвореног грла
 Када ставиш шкољку на своје ухо
 Ехо бољке
 Из испражњеног тела
 И када један танак шум
 Као из пробушене гуме бицикла
 До краја испуни празан простор
 Као плач новорођенчета
 Узми га пажљиво у руке
 И дај га или га не дај мајци
 Него га узми пажљиво
 Јер толико је крхко цело пуцкета
 Дај му воду или га остави лавици
 До себе

ЖЕЉА

Жеља започиње са једним
 Прстеном око ириса
 Као што је онај у циркусу
 Кроз који скачу лавови
 Са једним вребањем са једним
 прикривањем
 После наоколо баца искре
 Тако да беле потпуно поцрвене
 С једном црном околом плавом
 С једном црвеном у белој
 Жељи
 И чуваш се да ти не изгори руке
 И пали те
 Бенгалска ватра
 Слаби струјни удари
 Као у епилепсији
 После опет постаје
 Вода небо и све остало

ЦРНА ЗЕМЉА

Путујем у једну црну земљу
 У њој је вода врела
 Ваздух се испарава
 И притисак је толико јак
 Да те тлачи са свих страна
 Црни ронилачки костим
 Нема људи у тој земљи сем оних
 Од којих си некада страховао
 Страх расте као дрво
 Са сивом кором и са много очију
 Клен јасен брест
 Нема места где би се одморио
 У тој земљи
 И макар да је дан
 Изгледа као ноћ
 Земља је црна и не расте трава
 Само један са гуменим чизмама до колена
 Посвуда иде
 Не сеје семе а скупља га са земље
 Неупотребљено оставља оно с љускастим
 крилцима
 Од птеродактила
 Да га сече мало по мало – оштра ивица
 хартије
 У тој земљи хартија служи да те посече
 А не да пише по њој
 И ране су посвуда као трске
 Усред воде

У КРУГУ

Моја мајка је попрскала отровом мраве
 Почели су да се врте у круг
 Као кад играју у сватовима

Савијени у круг
 Као кад осетиш бол
 Или си у мајчином стомаку
 Изгубили су равнотежу мрави
 Можда

Превели с бугарског:
 Лука Мегеница и Васа Павковић

Цветанка Еленкова је рођена 1968. године у Софији. Она је један од оснивача првог приватног бугарског књижевног часописа деведесетих година *Ах, Марија*. Главна је уредница културног двомесечника *Европа 2001* и уредница грчког књижевног часописа *Хелиос*. Ауторка је три књиге поезије: *Ломаче легиона*, *Амфиолис деведесет и пет* и *Седм гесиова*. Преводи са грчког и енглеског. Постоје издања њених превода грчких аутора Ангелоса Сикеланоса, Георгиоса Сефериса, Никоса Карузоса, Такиса Синопулоса и др. Издала је антологију 150 средњовековних индијских песама и књигу савременог енглеског песника Џонатана Дана. Преводила је песме српских писаца: Драгана Јовановића Данилова, Ласла Блашковића, Дивне Вуксановић, Дубравке Ђурић и Маје Ристић. Песме Цветанке Еленкове су објављиване у Енглеској, Француској, Грчкој, Србији, Хрватској, Украјини, Турској, Мексику, Аргентини, Македонији и на Кипру. Члан је Удружења бугарских писаца и Међународног савета писаца и преводилаца, острво Родос, Грчка.